

HOMILY ON THE DIVINE TRANSFIGURATION OF THE SAVIOR August 6

موعظه درباره تبدیل هیات الهی نجات دهنده / 6 اوت

(برای یکشنبه 2020/8/9)

در کوه تابور ، در شگفتی سه تن از شاگردانش ، عیسی "در نظر ایشان هیات او متبدل گشت، و چهره اش چون خورشید درخشنده ، و جامه اش چون نور سفید گردید" (متی 17: 2). شاگردانش عادت کرده بودند که استاد خود را به عنوان یک مرد ساده ببینند ، و برای اولین بار آنها او را می بینند که او مانند نور خورشید درخشان شده و تابش می کند. با حیرت بیشتر ، پیامبران موسی و الیاس به عیسی ظاهر شدند و با او صحبت کردند. از این طریق ، آنها تأیید کردند که عیسی، مسیحا است که آمدن او به جهان به عنوان نجات دهنده قرنهای پیش از آن پیشگویی شده بود. هراس شاگردان کامل شد وقتی که ، از طریق ابرهای درخشان که آنها را پوشانده بود، صدای خدای پدر را شنیدند که به آنها می گوید: "این است پسر حبيب من که از او خشنودم. او را بشنوید" (متی 17: 5)

تبدیل هیات ، همانطور که سرودهای کلیسا می آموزد ، به منظور تقویت شاگردان خداوند و ایمان آنها به او اتفاق افتاد. این بود تا بعداً هنگامی که آنها دیدند او مصائب وحشتناک بر صلیب را دید، مجروح و دلسرد نشوند! او آنها را از ناامیدی نجات داد ، و آنها بعداً در سفرهای رسولی خود به امتها قدرت یافتند تا با جسارت اعلام کنند که عیسی خدای واقعی است. بعداً قدیس پطرس در رساله دوم خود، بر حقیقت تبدیل هیات خداوند تأکید می کند و به عنوان شاهد واقعی از این واقعه صحبت می کند: "ما در پی افسانه های جعلی نرفتم، چون از قوت و آمدن خداوند ما عیسی مسیح شما را اعلام دادیم، بلکه شاهد کبريایی او بودیم. زیرا از خدای پدر اکرام و جلال یافت هنگامی که آوازی از جلال کبريایی به او رسید که : "این است پسر حبيب من که از وی خشنودم". و این آواز را ما زمانی که با وی در کوه مقدس بودیم شنیدیم که از آسمان آورده شد»(دوم پطرس 1: 16-18).

در اینجا باید تأکید کرد که خداوند در طول تبدیل هیات خود، (آنطور که برای شاگردانش امکان پذیر بود درک کنند) جلال الهی خود را که همیشه به عنوان خدا حضور داشته است نازل کرد. ما در پایان هر يك از مراسم لیتورجی الهی می خوانیم که خدا "نور واقعی" است، نوری فوق طبیعی که هیچ ارتباطی با نور خورشید واقعی ندارد. انجیل نگاران خاطرنشان کردند که "مانند خورشید" درخشید ، زیرا آنها هیچ اندازه ی مقایسه دیگری برای توصیف نوری که از چهره

مسیح تابش می کرد، نمی دانستند. به همین دلیل است که آنها خاطرنشان کردند که نور تبدیل با نور خورشید متفاوت است. پدران مقدس این نور الهی را "نامخلوق" توصیف می کنند، به این معنی که مانند سایر انواع نور ایجاد نمی شود، بلکه بدون آغاز یا پایان، مانند خدا جاودانه است. در آن زمان ، خداوند فیض خود را از طریق بدن تماماً قدرتمند خود آشکار نمود و نشان داد که جلال طبیعت انسانی او کلیسای او را احاطه کرده است. همانطور که قدیس پولس رسول می گوید ، کلیسا بدن مسیح است. مومنانی که بخشی از کلیسا هستند (به بدن خداوند پیوستند) نیز مانند دو پیامبر و سه شاگرد تحت ابر درخشان (در آیه 5) در جلال الهی و فیض خدا سهیم می شوند.

همچنین مکالمه ای که عیسی با دو پیامبر در زمان تبدیل هیات الهی خود در مورد مرگ قریب الوقوع بر صلیب داشت، رابطه نزدیک بین این دو واقعه را نشان می دهد. ویژگی مشترک هر دو جلال است. مسیح جلال خود را نه تنها در تابور، بلکه همچنین در جلجتا نیز نشان داد ، هر چقدر هم که ممکن است برای ما متناقض به نظر برسد! خود عیسی شب قبل از دستگیری و مصلوب شدنش گفت: "اکنون زمان آن است که جلال پسر انسان آشکار شود و خدای پدر در او جلال یابد" (یوحنا 13: 31).

هر مسیحی مومن ، هنگامی که آزار و انزیت و اندوه را تحمل می کنند ، با صبر و شجاعت خود در رنجهای مسیح شرکت می کنند. آنها خدا را جلال می دهند و به نوبه خود توسط او تجلیل می شوند. هنگامی که خداوند برای قدیس پطرس پیش بینی کرد که چگونه زندگی خود را به پایان می رساند، انجیل نگار توضیح می دهد: "بدین سخن (عیسی) بیان داشت که به چه قسم موت او (پطرس) خدا را جلال خواهد داد" (یوحنا 21: 19). تبدیل هیات خداوند پشتمانی ، تسلی ، امید و زندگی برای بشریت است. مردم در هر سنی تقویت می شوند و آرامی را از آسمان دریافت می کنند ، درست همانطور که شاگردان تقویت شدند. هنگامی که فرد آزمایش شده با ایمان به خداوند متعال پناه می برد و رنج این زندگی صلیبی را تحمل می کند، احساس می کنند که قلب شان آرام شده و روحشان تسکین می یابد. دنیای درونی آنها پر از شجاعت ، ایمان ، صبر ، امید و عشق است. کسانی که صلیب خود را برمی دارند ، در کنار مسیح هستند و با آن دزد فریاد می زنند: "ای خداوند، مرا به یاد بیاور، هنگامی که به ملکوت خود آیی" (لوقا 23: 42) ، از جانب خداوند اطمینان دارند که "پارسایان در ملکوت پدر خود مانند خورشید خواهند درخشید" (متی 13: 43). آمین.